

CONSTANTIN CIOABĂ
LABIRINTUL CUVINTELOR

Cuprins

[GURA TA](#)

[ALB DE GALBEN](#)

[MĂ VEI UITA CU FIECARE CLIPĂ](#)

[SA NU ÎMI CERI SCRISORI](#)

[TÂRZIU](#)

[BLESTEM FLORAL](#)

[AH, SÂNUL TĂU ...](#)

[DIMINEATA, DEVREME](#)

[LUMINA DE INTERIOR](#)

[STRĂINĂ](#)

[DE MI-AI IUBIT IUBIREA ...](#)

[AH, TU NU VEZI](#)

[DOR DE MARE](#)

[ALADIN SI ÎNGERUL](#)

[CERBOAICA](#)

[ROSTO-GOLIRE](#)

[COLAJ](#)

[TOAMNA I](#)

[VIATA DE LA ALTĂ FEREAȘTRĂ](#)

[RECUŁ](#)

[PROMISIUNE](#)

[LABIRINTUL CUVINTELOR](#)

[PSEUDO-PRIMĂVARĂ](#)

[TOAMNA II](#)

[CLIP MINCINOS](#)

[SCRISOARE PENTRU ALTĂ TOAMNĂ](#)

[SCRISOARE ALBĂ](#)

[ALTĂ PLECARE](#)

[BIBLIOTHEKA](#)

[JOCURI MICI](#)

GRĂDINA CUMINTE

NATURĂ STATICĂ

PASI (ÎN METRU ANTIC)

AȘTEPT COCORII ÎN IANUAR

DIMINEATĂ DE IARNĂ

STRĂINA

MIRĂRI

UȘI

RĂZBOI PIERDUT

DOR DE-ALBASTRU

SONET DE TOAMNĂ

ZĂPEZI FIERBINȚI

ASTRUL

BALADĂ PENTRU CASTELANĂ

PĂCAT! ...

DORINȚĂ TAINICĂ

TOTEM

TIMP

TEIUL DIN NOI

PORTRET DE PACE

SFÂRȘITUL VERII

VAS DE FLORI

CĂSĂTORIE

CEAS GOL

GOLFUL DE FRANCEZ

FINAL ÎNCHIS

PĂPUȘA

ÎN CRISTAL

POM

NOAPTE DE IARNĂ

ROCHIE DE IARBĂ

SEARĂ DE DRAGOSTE, RATATĂ

SĂ NU MA MOMEȘTI

MĂ VEI LĂSA UITĂRII ...

[TUNEL](#)

[NEMURIRE](#)

[SĂ NU-ȚI RĂMÂNĂ RUJUL ...](#)

[ILUZIA – UN VIS TRĂIT FRUMOS!](#)

[FATA DE APĂ](#)

[AH, CE DE BRUMĂ ...](#)

[DIMINEATĂ](#)

[DE 1 MARTIE](#)

[CEASURI DE VEGHE](#)

[ZBOR FRÂNT](#)

[AMINTIRE DE TIMP](#)

[ZBOR DE PESCĂRUȘ](#)

[MUTAȚII SONORE](#)

[NU MĂ ÎNCHIDE-N CLIPA SĂRUTULUI FUGAR](#)

[DE TOAMNĂ](#)

[DINCOLO](#)

[IUBEȘTE-MĂ!](#)

[VAS DE LUT](#)

[EA](#)

[EIKON](#)

[PORTRET](#)

[AM FOST ATÂT DE GOL ...](#)

[CONCERT](#)

[PUNCT FINAL](#)

[OASPETE DE SEARĂ](#)

[DOR DE MARE](#)

GURA TA

Uneori

Gura ta

E o flacără albă

Căutând o fântână

Ca în ea să se stingă

Alteori

Gura ta e o pasăre albă –

Zbor tăcut, înspre cer,

Căutând să-l atingă

Cel mai des

Gura ta e-un copil

Și când n-are ce face

Mă sărută și

Nu mai vrea

Să mă lase în pace

ALB DE GALBEN

Alb de galben mă-nfioară
Doi în unu se împacă
Noaptea, încep să doară
Cețile, când vor să tacă

Alb de galben, unde zboară
Vârstele, ca o nălucă?
Dintr-o coardă de vioară
Mă tot cheamă-un dor de ducă...

Când pe frunze cade brumă,
Ești pe undeva, pe-aproape?
Albul vrea să-ți dea de urmă,
Galbenu-i ecou pe ape...

MĂ VEI UITA CU FIECARE CLIPĂ

Mi-ai spus că mă iubești și azi m-alungi...
Nu-mi mai vorbești , te-ascunzi sub gene lungi ,
Mă uiți cu fiecare clipă ce s-a dus,
Iubirea ta e stinsă, a apus...

Ce pală de-ntuneric te-a atins
Și-omoaă mugurele încă nedeschis ?
Pe care drum alergi, spre care rai
Când ieri abia, pe buze îmi puneai

Stigmat de foc, sărut înfiorat
Și ne-aruncam în marea de păcat ?
Răspunde-mi, dacă poți, de cine fugi ?
Nu-mi mai vorbești, te-ascunzi sub gene lungi,

Când eu te caut, deja-ncerci alt zbor...
Secundele iubirii noastre - mor,
Le-ngrop și țip , obrazul mi-este ud;
Tu nu mă vezi, eu nu te mai aud...

SĂ NU ÎMI CERI SCRISORI

Să nu îmi ceri scrisorile trimise
În zorii dragostei, - ce a trecut!
Închid în ele neștiute vise –
O clipă-au fost, curând au dispărut ...

Eu le-am ascuns în mine, pe vecie,
(Nu le-am salvat pe un ecran inert!)
Devin prin lipsa ta, o simfonie,
Doar eu ascult, doar noaptea, doar încet...

Nu-mi cere azi scrisorile, iubire!
Mai bine ceartă-mă că le-am pierdut!
Azi sunt trecutul tău - o amăgire,
Sau doar mirarea altui început ...

TÂRZIU

Disperată e dragostea ta
De parcă plecarea
Ți-ar fi singurul gând...

Biletul pe care știu că-l voi găsi
În zori pe perna ta
Înlocuindu-te
Nu-l voi citi
Chiar dacă,
În loc de timbru
O șuviță,
În colț îl va săruta

S-ar putea
Ca o scrisoare,
De la Tine,
Să mai primesc de Sărbători -*
Dar atunci va fi Iarnă...

Amintindu-mi cum era
Mușcătura sărutului Tău,
Voi zâmbi,

Neștiind dacă lucrul acesta ciudat
Pentru Tine
Ceva
Mai înseamnă...

BLESTEM FLORAL

Ți-am luat trei flori
Ca trei blesteme
Să-ți amintească unde sunt,
Și-am prins în galbenul flămând,
Atâta dor ce-n mine geme;
Primește-le, sunt crizanteme-
Ți-am luat de ziua ta trei flori...

În prima am închis blestemul
Neîmplinirilor firești
Ce lasă umbre în ferești
Ca într-o gară-n care trenul
Speranței
Nu poți să-l oprești...

A doua, cea mai negurată
Închide-n ea, între petale,
Chiar floarea dragostei, curată,
Pierdută-n dorurile tale .

Și-n cea din urmă,
Galben-pală,
Chiar moartea visului ce curmă
Simbolul gândului din urmă
Când, nerodind în patul nunții,
Vei auzi cum cheamă munții
Iubirea, care-ncet se stinge -
Și-n forma - aparent ovală -,
Doar amintirile te-or ninge.

Ți-am luat trei flori
Ca trei blesteme
Bătute-n galben, de păcat;
Eu ți le dau, când ai plecat
Presate-n tristele-mi poeme,
Pe care, poate , uneori,
Le vei citi . Ți-am luat trei flori...

AH, SÂNUL TĂU

Ah, sânul tău preagol și delicat
Trezește-n mine setea de păcat,
(Pe care am ascuns-o ieri, în gând
Crezând că n-o să țipe-așa curând ...)

Flancat de curbe unduite lin,
Zâmbește-atât de galeș și de plin,
Când își deschide sfârcul înflorit :
(O taină din iubit sau neiubit),

Să se transforme într-o stea, clipind,
Oglindă înspre mine licărind,
Chemându-mă să te ating, subtil,
În joc parșiv, mințind că sunt copil,

Fără să trec privirea într-a ta...
Ah, sânul tău cu gentilețea-i grea,
Mă cheamă, mă tot cheamă, dar nu știu
Dacă-i devreme sau e prea târziu...

DIMINEAȚA, DEVREME

De te-aș putea atinge dimineața,
Când încă dormi, și poate mai visezi,
Ți-aș pune un sărut ușor pe față,
Tu, ochii deschizându-i, să mă vezi,

Să mă întrebi cum de mai sunt alături,
Să mă gonești, cu-n gest senioral,
Fără s-ascult, să mă ascund sub pături...
...Și să mai țipi, o dată, la final...

...Și-apoi, de poți zâmbi sub catifea,
Să mă trimiți să pun de o cafea...

LUMINA DE INTERIOR

Pachetul tău de țigări cu
Celofanul rupt sfidându-mă

Mașinăria memoriei cu anumite roțițe în plus
Stă totul în ochii tăi în lumină

Tu mă întrebi ceva zvon nedes-
Lușit până la mine ajunge tac

Umbra păsării pe care o ucid simbolic cu
Sacralitate îi storc sângele pe

Sânii tăi tu spui
Acoperă-mă acoperă-mă

STRĂINĂ

Străin îți sunt la gând și-asemănare,
Străină-mi ești, oricât ar fi de greu
Să te-ntrupez în semnul de-ntrebare:
...A câta răsucire-s pentru tine, eu ?

Mă-ntreb, de-o vreme, ce se poate face
Să rupă nemișcarea dintre noi;
Răspunsul se ascunde. Și timpul parcă tace...
În mine-i ger, sunt toamne, melancolie, ploi...

Te caut în penumbra din mansardă
Și te rechem din pluș de jucării,
Dar jarul dragostei nu vrea să ardă
Și jocul nu e jocul de copii,

Pe care, altădată, plini de cuminenii,
Îl tot jucam. Poate-ți mai amintești...
La nunta noastră au murit mesenii
Ca frunzele-ofilite, în ferești...

...Străin îți sunt la gând și-asemănare,
Străină-mi ești, oricât ar fi de greu
Să te-ntrupez în semnul de-ntrebare,
Când întrebarea pusă sunt chiar eu...

DE MI-AI IUBIT IUBIREA

De mi-ai iubit iubirea, îți mulțumesc acum;
Îngenunchez în fața-ți ce radiază, caldă.
Plecăm spre mai departe, dar vom avea alt drum-
Rămân la mine-n suflet doar lacrimi ce îl scaldă.

Tu nu te vei întoarce, vei presăra, zâmbind,
Un carusel de clipe, spre altul dăruite,
Deși-n ecoul sumbru, s-aud din timp, venind,
Promisiuni de taină ce începeau : „Iubite...”

Eu voi privi o vreme la drumul tău ciudat –
Nu-l văd în profunzimea ideilor de bine!...-
Fotografii păstrează-n cartonul lor crăpat
Reverberări de sine reintegrate-n sine...

Nu-ți aminti nimic din tot ce a trecut –
Privește înainte, mereu, numai în față .
Se poate ca din noaptea , în care ai căzut,
Să nască anotimpul, cândva, o dimineață,

Și poate că odată, când greul va izbi
Și nu va fi nici milă, ci numai nepăsare,
Îți vei aduce-aminte -, dar ce târziu va fi!-
De cineva, departe - și cu înfiorare

Chema-vei amintirea, să-i formuleze chip :
Epavă mi-e iubirea. Se-ngroapă în nisip-

AH, TU NU VEZI

Ah, tu nu vezi cum se zbat cocorii -
Aripi-gând prin aerul greu,
Mirările vulturilor, rămase deasupra
În cercuri concentrice sau spirale, mereu ?

Ah, tu nu auzi prigorii cum cheamă
Zvonuri mute, din oglinzi ?
Vremea dragostei născută din teamă
Dintr-o privire pe care prea târziu o prinzi ?

Ah, tu nu le vezi, risipite printre stele,
Când de la inima ta zboară, sus,
Încercând să te lege prin punte cu ele
Visele, care s-au dus ?

DOR DE MARE

Mi-e plaja grea de-atâta amintire
Ce se ascunde în nisip, cernut
Prin sita verii, plină de iubire;
Ea ne dorea, noi nu am priceput...

Prin val de val ne-ademenea spre sine,
Noi căutăm, zadarnic, altceva –
Pe țârm nălțam castele anonime,
Ca marea să le strângă-n palma sa,

Și tot la țârm, ne-am dat iubirea pură,
Străinilor, prea reci, negustorind,
Dar am rămas pe buze cu arsura...
...Când ei plecat-au, câștigați, zâmbind...

Aveam o șansă, azi prea depărtată –
Să ne iubim, dar ne-am temut atunci...
...Azi marea se retrage, -ndurerată
Și toamna își ridică fânul blond . Pe lunci...

ALADIN ȘI ÎNGERUL

Aladin avea un
Înger, care trebuia
Să-i deseneze, în fiecare seară,
Înainte de culcare visele pe care să le
Viseze noaptea
Aladin
Și azi așa și mâine
Așa-dar odată - ciudat,
Neanunțat, după
Mai multe fracțiuni temporale dense dintr-o
Dată Aladin nu
Mai visă
NIMIC - îngerul
A fost trimis în
Pensie, cu toate visele-coșmar
La care avea dreptul
După serviciul Lui îndelungat-
Rutina normală! - deci
Dintr-o dată
Aladin nu mai visă și
Cu toate acestea
Nu era
(declarat)
Mai nefericit ca înainte între
Timp se
Căsătorise - la ce-i mai
Trebuiau
VISELE ȘI
ÎNGERUL?...

CERBOAICA

Azi știu cât aş iubi-o și cum aş ține-o-n laț,
Deși cerboaica are în sânge dor de ducă...
Ne-am arunca-n uitare - să revenim curați,
I-aș mângâia tăcerea când stă și se usucă,

I-aș face în pădure culcuș aromitor
Și ar putea să zburde - și eu aş fi aproape –
Prin păsările toate i-aș da dorinți de zbor,
I-aș oglindi mirarea în nesfârșite ape ...

Dar, vezi, cerboaica are în suflet duhul rău,
Care-o îndeamnă, pururi, să schimbe, să se zbată.
Ea va fugi de codru, mereu și iar mereu,
Dar va găsi deșertul - nu va găsi ce cată ...

...E greu să ții fantasma rătăcitoare-n frâu :
Eu vreau să fiu o stâncă, ea - vrea să fie râu...

ROSTO-GOLIRE

Îți cade-o lacrimă din ochi -
E gestul care mă deprimă, -
Și-al meu descântec de deochi
Devine cântec pus pe știmă .

Ce cauți tu, pe care val
Te-ndrești spre țârm, ca o nălucă ?
Oare mai crezi în ideal ?
Tu știi cărarea ce-o apucă

Romanticii târzii, ratați ?
...Care visare ți-e mai dragă ?
Nu vezi, Icarii fulgerați,
Se prăbușesc, cu lumea lor întreagă....

De ce te-aș pune, ametist,
În piatra de inel, cuminte ?
În versul meu rămân tot trist,
Tu ai o viață înainte...

...Rostogoliri de lacrimi, când pleci,
Vor face-n mine nopțile mai reci...

COLAJ

Un album fără fotografii
Cu o floare presată
Între două zâmbete
Adiacente
Idealuri
Răsturnate cu un cuvânt
Catedrala Iubirii
Reconstruită cu ceva
Cu un alt ceva
Care nu mai ținea de noi
Sângele
Revoltându-se de atâta așteptare
Și,
În sfârșit,
Iată-ne pe noi
Pungășiți de sentimente
Urlându-ne singurătatea...

Cred că o să zugrăvesc
Vechile vitralii
Cu var.

TOAMNA I

Lampa îndoielii
Să n-o aprinzi
Fugar de ți-aș trece prin memorie.

Rând pe rând
Aripile lebedelor pe cer se întind
Vântul în nervuri
Răsucindu-se
Goana anotimpului să nu te mire

Și mai ales
Nu face din plecarea mea
Flacăra
Pentru Lampa Îndoielii
Chiar bruma
În suflet căzând
Nu ai teamă!

VIAȚA DE LA ALTĂ FEREAȘTRĂ

Iubirea mea

Este o grădină suspendată –

Privită de la altă fereastră,

Imagine ca o reflectare într-o oglindă

Concavă -*

La care-i mai cauți focarul, -

Începutul pentru toate fiind

Semnul tău de lacrimă...

Înfierbântat de buzele tale

Sângele meu țipă,

Formând mereu alte imagini

- ce apar și dispar -

Privite de altă fereastră,

Privite numai

De la fereastra Ta...

RECU

Murea pe fila albă încă un țarm virgin.
N-am scris nimic . De ce să scriu cuvinte ?
Ele, -mpietrind silabe, sunt sigur că nu vin
Să-ți reclădească chipul, din amintiri, cuminte...

Îndepărtat e tocul, cerneala s-a uscat
Și mâna mea nu cere din sânge iar putere
Să îl ridice totuși - eu cred că am uitat
Sentința dată mie: să macin iar durere...

Murea pe fila albă încă un țarm, virgin –
Nu-l vei găsi aproape, el nu va fi aproape!
Se-ndepărtează iute, de vise-atât de plin, -
...Dar ce mai e visarea ?- pământ să ne îngroape!

Precum murea-n cearceafuri o dragoste model,
Așa se-ncrîncenează și mâna să nu scrie .
Să nu mai scrie versul, gândit în fel și fel...
...Așa murea poemul : aduceți-i sicrie!...

...Azi muza mea mă ceartă, sosind din pribegii
În care semne-nscrise, ce par nedescifrate,
Vor mai mișca ascunsul - pe care tu nu-l știi...
Să scriu pe țarm ? ...Nisipul va dăinui în toate...

PROMISIUNE

... Dar mângâierea n-o îndrept spre tine;
Azi îți promit să nu te mai sărut -
N-am să o fac - probabil e mai bine,
Deși aștepti, tăcută, mult mai mult...

Tăcerea ta, ades, nu știi ce-nseamnă,
Tu doar ascuți, fără să-ntrebi ceva;
Eu nu te mai sărut - promit în taină,
Căci tu ești cactus, dar ești floarea mea!...

LABIRINTUL CUVINTELOR

Erai fulger căzut în trepte
Peste simboluri ascunse-n cuvânt;
Viața mea se-aștepta să aștepte
Amintirea luată de vânt .

Eu cădeam în dilemă, ades,
Tu treceai peste pactul-sărut...
Labirintul din care nu ies
E un gest, doar în parte făcut.

Tu mă-ntrebi : oare unde sfârșește
Drumul tău, sfâșiat de erori?
Eu te-nchid în cuvânt, haiducește,
Sau te-ncheg, din silabe, în zori,

Tot sperând, că din fulger născută,
Vei putea dovedi, fără greș,
Că urmând o spirală pierdută
Te-ntrupezi în cuvânt ca să ieși

Prin rostirea secundeii, fierbinte,
Ca să intri în alt labirint, de cuvinte...

PSEUDO-PRIMĂVARA

Ne-așteaptă încă-o treptă de destin :
Mai greu vedem ce zile calde vin,
Că mugurii se umflă iar pe ram,
Când ploii de gânduri, noaptea, bat la geam...

Mai ridicăm privirea, dar, ciudat!,
Pe cerul clar e soare estompat
Și dincolo de frazele-n culori
Stigmat e pus pe aripă, când zbori -

Târșiți, nici pașii nu găsesc cărări .
În orice gest descoperi amânări
Și nu știi ce-ai dori, ce să mai ceri
Din mâine, azi, când - încă! – suntem ieri

Și-atunci, înconjurat doar de ninsori,
Ce cad pe tâmpile, prea des, deseori,
Încerci să vezi, prin filtrul interzis
O altă primăvară, din alt vis ...

TOAMNA II

Câteodată
Soarele
Stropi irizați
De departe
Sunetele de frâie
Și transpirația cailor de argint
Transformă o simplă mișcare-
A frunzelor adormite-
În cântec

Sub pernă pun
Picături de vis
Ca să visez umbre de gânduri
Transformate
În mireasă

CLIP MINCINOS

‘’ De ce nu vrei să mă săruți pe sân ?-
Mi-ai spus că-ți place dulcea lui cădere...
Aș vrea să nu m-alungi, vreau să rămân
Să poți să-l mângâi mult; tu dă-i ce-ți cere...

Hai, mușcă-mă de sfârc - să știi că țip!,
Trezește-i zborul dulce și fierbinte!
Filmează-n tine tot ce simți, fă clip,
Dar nu voi fi deloc, în film, cuminte...

Te voi iubi și te voi răsfăța
Ca pe-o petală mirosind a noapte –
Devin o perlă, încă-n scoica sa,
Atinge-mă, formează-mă din șoapte...”

...Așa mi-a spus iubita în amurg-
...Eu nu știam că minte, că mimează...
E altă zi . Imaginile curg
Pe alt ecran . Un alt artist filmează...-

SCRISOARE PENTRU ALTĂ TOAMNĂ

Nu-mi este dor de vară, când toamna mi-e aproape,
Când pleacă-n adormire un galben vis pe ape,

Când ploaia mă dezmiardă în orele confuze,
Când cer să se ascundă silabe triste-n buze,

Când noaptea îmi aduce povești de dor, ce țipă,
Și aerul vibrează de frângerii de aripă -

Nu, nu mi-e dor de vară, de soare, de amurguri,
Când tălmăcesc răspunsuri prin umbrele din burguri -

...S-a răscolit o vară, dar a trecut. Suavă .
Toamna spre Ea mă cheamă, cu vraja Ei bolnavă

Și mă închide-n taina ascunsă în oglindă -...
...Azi candela Iubirii nu vrea să se aprindă...

...S-au dus chiar și cocorii, spre alte zări, departe,
Se-mprăștie cenușă pe litere savante

Cu care-ți scriu scrisoarea, - ce-o vei privi mirată,
Când vei găsi-o, poate, în altă toamnă, -odată...

SCRISOARE ALBĂ

Nu ninge fără tine mai alb: nici nu mai ninge;
Pe pleoape, o tăcere, - adu-mecând, m-atinge
Și-o alta mă pân-dește, sub alb de zibelină,
Sau poate-i doar o umbră, ascunsă în lumină...

Nu ninge fără tine mai alb - ești prea departe
Și fulgii vor pe tine să cadă, albi, în parte –
Tu le trimiți absența să te înlocuiască;
Iubești tăcerea-ți albă - cu taina ei crăiască...

Nu ninge fără tine mai alb - sunt prea aproape
Tăcerile-nghețate care plutesc pe ape –
Dar apele-s cuvinte ce nu au fost rostite
Și nu vor fi, de-acuma, de dor , încremenite...

...Da! - până-n primăvară ar trebui să ningă...
...Și până-atunci – tăcere!- și cine să te-atingă?
Nu ninge fără tine mai alb prin alb de zare,
Doar gândul meu spre tine e zbor...
...Sau doar îmi pare...

ALTĂ PLECARE

Ți-e zâmbetul neliniștit și fad,
Te miști prin încăpere, derutată,
Te fâstâcești, din mână lucruri cad
Și-n tot ce faci, ești tot mai agitată...

M-aștept să-mi spui șoptit, că vei pleca,
Că s-a sfârșit ce-a fost cu noi, odată,
Să nu-ți mai caut umbra-n casa mea
Și nici iubirea, brusc străfulgerată...

...Pachete de scrisori, ce ți le-am scris,
Le văd în colțul camerei, pe masă .
De-acum în sfera ta nu sunt permis –
Și-mi spui : „, Voi merge mâine la altar, mireasă...

Nu căuta să mă revezi, că nu
Am să te las să-mi vezi din nou privirea!
Ai fost Icar, te-ai pârjolit și tu,
Dar eu cu altul îmi împart iubirea!”...

...Eu te ascult și simt cum îți gândești
Cuvintele de-adio, ca din carte;
Știam că pleci, că nu mă mai iubești,
Demult erai departe, prea departe-

...Deci strâng scrisori, și poze, și le ard,
Dar, vai!- parfumul lor rămâne în dantele...
...La geam trei frunze galbene mai cad
În clipa iernii visurilor mele ...

BIBLIOTHEKA

O părere atârnată de plafon,
O cădere inerentă-n vreme,
Șoareci harnici, care rod în tom
Neștiute, tristele poeme,

Un fotoliu veștejit . în colț -
Piele lustruită în decenii,
Printre pânze zac păienjeni morți;
... Încăperea-i plină de vedenii!...

Uite o umbră! - se prelinge cert
Dinspre fereastră și se-așează caldă,
Stăpânind tăcerea de deșert;
Soare sec, cu poleială albă...

JOCURI MICI

Mai dă-mi răgaz să îți fac ceaiul
Și să-ți prăjesc o salamandă,
Să ne ascundem în verandă,
Să credem că acolo-i raiul;

Să ne iubim pe catifele
Sau pe sofalele uzate -
Râzând de-atâta libertate,
Să ne mânjim cu acadele,

Să rupem rochii de păpușă
Și cocoloși, să-i dăm de-a dura!...
Eu, amețit, să-ți caut gura,
Când te-oi găsi pe după ușă...

Ah, funda albă, de mătase,
Te va împodobi, feeric!
...Te-oi dezmierda pe întuneric -
...Tot trupul tău a flori miroase!!!...

...Și voi coji o portocală,
Și vom mușca din ea, arar .
...Târziu, în patul din mărar.
Vom adormi în pielea goală...

GRĂDINA CUMINTE

Am intrat în grădina surâsului tău
Ca un fir de lumină, mângâind încă-o rană,
Să alung îndoiala părerii de rău,
Să-ți înșel așteptarea albastră, din geană

Vreau să-ți fur doar o floare - tu nici n-ai să știi!...
S-o închid într-o lacrimă rece –
O umbră stingheră, cu ochi argintii
Peste pântec, în somnul tău, blând, îți va trece...

Și tu n-ai să observi, decât foarte târziu,
Cum sânii tăi calzi stau cu dorul la pândă,
Căutându-mă-n țipătul sângelui, viu,
Răscolit de aceeași dorință flămândă...

S-ar putea să găsești doar o urmă de pas
Rătăcită-n grădina-ți cuminte;
Căutarea absenței, pe care ți-o las
Să se piardă-n surâs, de acum înainte....

NATURĂ STATICĂ

O cutie cu păpuși
Adormite pe o masă,
Toropeală pe la uși,
(Când din ora cinci se varsă

Ceaiul dulce-amăru
În ceșcuțe de aramă),
Într-o țară-a nimănu
Evadată dintr-o vamă –

Scorpioni de ametist
Se iubesc pe-o recipisă,
Zace-o mână de artist
Pe-o pictură interzisă...

P A Ș I

(ÎN METRU ANTIC)

Mă simt născut prin fiecare piatră
Scuturându-mă de placentă în ploi,
În nisip căutând rădacinile
Singurătății .

Pe pat de flori, sub picături de rouă,
Diminețile mă îmbracă, cuminiți,
Punându-mi pe umeri toga dorului,
Tulburătoare .

Anonim, mă încarc cu enigmele
Gândurilor izvorâte din plecări
Și în mine adun întrebările
Nerostite .

Fiecare pas e un drum nesfârșit.
Începutul - cu teama de capăt;
Amintire de zori în amurgurile
Înroșite .

AȘTEPT COCORII ÎN IANUAR

Sub cerul gri, stropit cu var,
Se-aștern nămeți în Ianuar,
Sub cer de var, stropit cu gri,
Aștept cocorii-n nopți târzii...

Mai am eu oare timp să sper,
Când stelele-au orbit prin ger -
Când de atâta alb mi-e dor
De aripi albe, de cocor,

Când ninge splendid, - și nu știu
De-i un pustiu lâng-alt pustiu,
Sau cerurile s-au atins
Și au rămas unite-n nins ?...

...Sub cer de var, stropit cu gri
Aștept cocorii-n nopți târzii,
Sub cerul gri, stropit cu var,
Se-aștern nămeții în Ianuar...

DIMINEAȚĂ DE IARNĂ

Dragostea mea
O ascund de privirile tale
Într-un fulger de arcă
Pe mări de pustiu

Mai spune-mi nimicuri
Sau pilde abstracte
De lume, de veacuri
Nu vreau să mai știu

Un ceai, dimineața
Un zâmbet fierbinte,
Mă cheamă în lumile
Unde-s povești

Nu vezi, peste lume
Apasă păcate
Și-i frig, și e iarnă
Și-s flori la ferești

...-Mai spune-mi nimicuri!...
Sărutul ce vine
Tandrețe înseamnă
Și mare-n tumult

Tu iartă-mi iubirea-
Afară-i urgie
Dar ninge ca-n basme
Frumos, pur și mult

STRĂINA

Ții minte ?- graiul tău necunoscut
Silabisea Iubirea-ntr-un sărut,

Când în decorul Toamnei, auster,
Ne- ascundeam, cu umbrele . Stingher,

Preaplinul gurii tale se topea
Sub frunzele grădinii, ce plângea...

...Cum pot să te anim din vis,
Când porțile uitării s-au deschis

Și tot ce-i drag, demult s-a spulberat :
(Cu țipătul căderii în păcat ?...)

Ce să aștept, când deja tu, în zori
Ai și plecat cu șirul de cocori

Și de la tine am primit, ca vești,
Un pumn de frunze, ude, la ferești ?...

MIRĂRI

Pentru mine totul a fost o surpriză,
Începând cu faptul că aveai doi sâni mititei,
Și terminând cu „competența analiză”:
“După...”, am privit ochii ei ...

Adevărat! - te-am iubit în seara aceea de iunie,
Când am risipit pe imensul covor,
Nu trecutul meu, atârnat de o funie,
Ci fantasma viitorului, color ...

...M-ai făcut gelos, zâmbind florilor din gastră –
Te-am mușcat de umăr, ca să țipi
Și-am văzut cum de spaimă, la fereastră,
Picăturile de rouă au făcut aripi...

UȘI

Aici la tine-mi place mult - îți spun -
Faptul că ai multe uși la casă,
Prinse bine-n tencuiala groasă,
Mirosind puternic a tutun ...

Toate sunt cochete, și-ntr-o doară
Le deschid în tihnă, la amieze
Și găsesc borcanele obeze
Înșirate-n rafturi și pe scară...

...Și rămân mult timp așa-n cămară,
Numărând compoturi și dulceață
Cu miros suav. Spre dimineață,
Mai deschid trei uși și sunt afară...

RĂZBOI PIERDUT

Acolo
Pe frontul de vest
Am pierdut un război
Am murit prea ușor
Sângerând din aorte
Cerul meu s-a prăvălit
Peste gânduri-celule, pierind
Răscolit în adânc de retorte...
Cântec, voalat, s-auzea
Gest uitat unduia peste pleoape
Obosit, prea târziu
Tot speram și chemam
Trupul Ei mai aproape,
Dar simțeam cum călugări cerniți
Vin să-mi ceară plecarea, la groapă .
Pe un țarm depărtat și străin
Alt război poate-acum să înceapă...

Greșeala - într-o întrebare
Stătea
Oricum, de atâta vreme
Pacea
Nu mai venea .
Nu mai venea ...

DOR DE-ALBASTRU

Hai să umplem cada de la baie
Cu ceva suav și parfumat,
Și să ne iubim apoi pe-un pat
În contrast cu pletele-ți bălaie

Vom privi spre cer, cum se răsfiră,
Limpezindu-l, norii albi, de pluș -
Ne vom tăvăli prin rumeguș
Sau îți voi cânta, duios, din liră ...

Voi privi în ochii tăi, senini,
Căutând să le pătrund culoarea
Și voi aștepta s-aud chemarea
Cu dulceață, din al tău suspin,

Ca să ridicăm o nouă lume :
Hai s-o facem în culoarea mării...
...Mai târziu, la ceasul înserării,
Evadând din amintiri postume,

Fericiți și amândoi în pielea goală,
Hai să ne-aruncăm în albăstreală...

SONET DE TOAMNĂ

Mă bate ploaia timpului, solară,
Deși în toamnă au murit în mine
Atâtea bucurii, lăsând suspine-
Ce nu se văd sub masca mea de ceară .

Eu știu s-ascund sub rânjetul bufonic
Atâtea gânduri care mă frământă,
Deși se pare că în mine cântă
O viață plină și trăită tonic .

Fără tăcere - aș dori tăcerea
Și fără timp aș face timp din noi -
Aș arunca în urma mea - durerea,

Să nu mai cadă peste suflet ploi
Și-aș aduna, în picături, ca mierea,
Iubirea - să topească din tine macar un sloi.

ZĂPEZI FIERBINȚI

Mai număr anotimpuri trecătoare,
Mă mir, încă, de toate câte sunt
Și care-n tremurări amăgitoare,
Mă trag, încet, spre-un anotimp cărunt...

Au început să cadă din pământ,
Imaginare ploi, din amintire,
Ninsori molcome, prin mirări de gând,
Frânturi din perioade de iubire,

S-au succedat atâtea toamne, seci,
Cu ghiocei, ce-au înflorit la tâmpile...
...Am fost brumat cu florile lor reci-
Și n-aș fi vrut aceasta să se-ntâmpile -,

De-aceea caut într-un anotimp, cărunt .
Zăpezile fierbinți ...Și nu mai sunt....

ASTRUL

CĂLĂTOR SIHASTRU
RUPTURĂ DIN CER
STROPIT CU ALBASTRU
ÎN TĂCERE, PIER

NOPTILE-S OARBE
DRUMUL - RAPID
NEGRUL MĂ SOARBE
ÎN CULCUȘ DE VID

CĂLĂTOR SIHASTRU
CAD ÎN NEANT
VÂRTEJ DE ALBASTRU
DAR ARD, ȘI MAI ARD, ȘI TOT ARD...

BALADĂ PENTRU CASTELANĂ

Apleacă-te, frumoasă castelană,
Aruncă-mi vâlul alb, pe care-ai plâns
Și pe sub scut, eu am să-l țin mai strâns,
Să îmi ferească inima, de rană...

Eu voi pleca, în zori, la cruciadă
Și n-o să te mai văd așa curând;
Trimite-mi, dacă poți, măcar un gând ,
De-o fi strălucitorul coif - să cadă!

Salvează un sărut, la despărțire -
Mă cheamă pajii să îmbrac armuri;
Tu lasă-ți zâmbetul în ape de păduri,
Când eu voi fi departe, - n rătăcire...

...Și dacă-o fi biruitor să vin,
Am să-ți aduc o floare, din pustie,
Atât de roșie, atât de vie -
Ca să ți-o dau de Sfântul Valentin...

Eu te salut cu lancea mea de fier:
Frumoasă castelană, te apleacă!
Aruncă vâlul celui care pleacă
Și nu-l uita pe tristul cavaler ...

PĂCAT!

Mai lasă-mă să te îmbrac
În coajă albă , de copac,
Și-n părul tău să-ți împletesc
Culori din curcubeu ceresc -
Mai lasă florile să-ți dea
Sărutul cast, din partea mea,
Tăcerea zorilor de zi
Și naivitatea de copii,
Ce te adună -ntr-un cuvânt
Să simt, prin tine, că mai sunt.

Mai dă-mi din zâmbetu-ți un strop
Melancolia să-mi îngrop,
Să-ți fac din toamne, cingători,
Și coliere din ninsori,
Să pot să cred în ideal...

...Dar dinspre movul cardinal
Și dincolo de ruj și fard,
Meschine căutări te ard...

DORINȚĂ TAINICĂ

Azi mă voi închide în castel
Și în cuhnii largi, pe îndelete,
Voi toca mărunț la pătrunjel,
Privegheat de păsările bete -

Fluturi verzi, sedați în mușețel,
Din odăi străine, dacă vin,
M-or vedea strivit de pătrunjel,
Inhalând mirosul lui divin...

...Și voi pune la uscat, pe dale,
Frunzele mărunte, și-o să-ngân
Note false, când povești banale
Îmi vor spune îngerii din fân ...

...Și spre seară, când voi termina,
În decorul toamnei - de pastel -
Am să ies, o oră-a mă plimba - ,

...Vreau să dormi cu mine-n pătrunjel...

TOTEM

Să nu fac din ochii Ei
Clepsidre să-i ascult sufletul!...
(Mirările pe strunele frânte
De revolta gesturilor, armonic sunând...)

Eu nu te-am prins de mijlocul tău subțire
Și nufării nu ți-i-am împletit cunună
În păr
(Oarbe, vânturile
Mai zburdă printre degetele întinse!,
Gestul de apărare
Încă
De o naivă prospețime ...)

Să nu râzi :
Nemilos, în colțul memoriei afective
Gândul
Acela
Veghează...

TIMP

Ieri cădeau flori de tei peste cer
Și din stele făceam curcubeie,
Siguranță, tărie de fier
Îmi dădeau râsul tău, de femeie...

Azi dărâm piramide de dor,
Rezonanțe de orgă, mai gravă,
Când pe pante de ploii, se cobor,
Amintiri, ca o stare bolnavă ...

TEIUL DIN NOI

Deasupra negrului pământ,
Când înflori-vor flori de nuntă,
De ne-om iubi sub teiul sfânt -
Sub care și iubirea-i sfântă, -

S-or sparge sferile de-argint
Din cerurile depărtate,
Ne vom îmbrățișa, râvnind,
La nenăscutele păcate...

PORTRET DE PACE

În fața pânzei albe mă-ntrebam:
Imaginea ascunsă când s-arată ?
Afară viscolul bătea la geam
Cu mână transparentă și-nghețată...
Portretul tău, hieratic, îl aveam
În tainițele gândului, departe...
...Îl căutam pe pânză, blestemam
Că nu voia, cuminte, să s-arate,
Când sfârcurile sânilor ținteau
Ca două guri flămânde, ca de pușcă
Și ridicând privirea, mă loveau
Doi ochi adânci, ce mă chemau în cușcă -
Ascunse-n umbra fără de-nceput,
Chiar genele-ți păreau păduri lichide!
Sărutul-gând, ce nu va fi sărut,
În visul tău cu-n fulger se închide;
Mă legăna un leagăn de bazalt
În curbele pe șolduri unduite,
Spre care mâna o-ntindeam, să-mi ard
Păcatele de taină, juruite -
Te căutam în gesturile mici
Orbecăind, să te gălesc o clipă!...
Pe coapsa ta, lumina ca un brici
Mă transforma în țipăt de aripă;
...Trudeam, pe glezne să mă înfășor
Cu brațe tremurate de dorință,
Dar tu țâșneai spre-naltul altui zbor
La care nu puteam să-i dau ființă...
...Și oboseam și nu mă mai luptam
Cu forma ta ascunsă în tăceri -
...De-abia atunci te arătai la geam
Cu chip din mâine, rătăcit prin ieri...

SFÂRȘITUL VERII

Ancorată-n portul cald,
Netrecută-n vise vechi,
Răspândind miros de larg
Printre pânzele – perechi,

Nava visului sărat,
Legănată într-un port,
Se va rupe de păcat
Dispărând sub farul mort...

VAS DE FLORI

Cădeți, petale-aprinse, pe albele zăpezi -
De mâine n-or să cadă în visele străine! –
Rămână plânsul vostru în somn de muguri verzi,
Reverberat în clipa plecărilor din sine ...

Sunt curbele rodirii ca și argintul viu,
De parcă-n nemișcarea fatală și deșartă,
S-ar tăinui un cântec pe care nu-l mai știu,
Rătăcitor în cercul ce lacrima îmi iartă .

În conul de lumină, falsificat de geam,
Se-nchide amintirea în tonuri mai fragile ...
Mă-ntorc la intersecții : aveam sau nu aveam
Buchet de flori cu număr impar de nopți și zile ?

CĂSĂTORIE

Am închis un flutur în sertar :
L-am lăsat acolo, ca să zacă
În lumina ochiului, opacă,
După ce l-am smuls din insectar...

Peste-o zi, închis-am lângă el,
Amintiri presate, din ierbare,
Țesături din razele lunare,
Muzica alcovului fidel

Și când n-am avut ce să mai fac,
Terminându-mi sarcina ingrată,
În celula mierii, fermecată,
M-am retras să m-odihnesc . Să tac...

CEAS GOL

În ceasul gol al timpului pierdut,
Închizi imenșii fluturi în cristale,
Vopsești în galben - dorurile tale,
Și-i ceri să cânte, sufletului, mut;

Mai spânzuri câte-un sentiment uscat,
Încerci iubirea, risipind petale,
Desfereci plăsmuiri sentimentale -
Ca să le culci în așternut curat :

În ceasul gol al timpului pierdut
Găsești în toate câte-un început...

GOLFUL DE FRANCEZ

Bătut de vânt, de valuri și de ploi,
Scobit în stânca țărmlui, lutoasă,
Mereu tărâm al liniștii din noi,
Legat în amintire ca de casă,

Stă Golful de Francez încremenit
Ca și o stare-atât de efemeră,
Doar pentru cei ce încă n-au venit
Să-și facă-aici din lumea lor o sferă...

Mereu așteaptă, dincolo de veac
Cărări de pași ce nu se văd niciunde -
Rămâi, când pleci, cu-n anotimp sărac,
Când chiar în suflet - dorul lui pătrunde -

Comori ascunse, imaterial,
Sub pleoapele de val în țarm deschise,
În Golful de Francez, sentimental,
Găsești, de mergi, precum au fost promise,

În scoici, ca niște sâni înfiorați,
Un sunet grav, de dincolo de lume,
Ca plânsul pescărușilor, purtați
Spre somnul ultim - goană spre genune -

Și mai găsești, prin vise, un izvor
S-aline setea de singurătate,
Să-ți treacă clipa-n ceasul următor
Să-ți re-deștepte dorul de păcate ...

Veniți, de vreți să mai aveți un crez,
Veniți, sub lună, -n Golful de Francez...

FINAL ÎNCHIS

Ne rechemăm tristețea din scrisori,
Din poze, ce-n adâncul lor păstrează
Noian de amintiri, care cutează
Să ne mai tulbure, în somnul, lin, din zori .

Ne rechemăm cuvinte de tandrețe
Cu buze palide, care-au uitat
Că vorbe, numai vorbe-au alungat
Un vis frumos, născut de tinerețe ...

Ne rechemăm cu țipăt gutural,
Cu mâini întinse, care-n întuneric
Ating doar plăsmuiri cu chip himeric,
Ce ne îngroapă-n cruste de opal .

Ce să mai vrem după atâta vreme ?
Orice s-ar spune-ar deveni banal.
E între noi pustiul glacial,
N-avem curaj, de parcă ne-am mai teme

De mângâieri, - și, Doamne!, câte-au fost!-
De o privire caldă, de o floare...
Mai bine le-alungăm, oricât ne doare
Și vom închide-n recele-adăpost

Scrisori, și poze, gesturi, și cuvinte :
Distruse-n inimă, ne-întrupate-n minte ...
Și după ce-am urlat și-am plâns total,
Ne prezentăm ca omul ideal ...

PĂPUȘĂ

Îți bat la ușă ca o umbră-n vis -
Și tot mai sper că o s-auzi bătaia...
Ți-am mai bătut și ieri! - tot n-ai deschis;
Ești mult mai greu de-atins ca Himalaya ...

Nu vrei să mă revezi! - de ce-ai mai vrea ?,
Când te-am iubit, arzând, și nu îți place;
Tu cauți o povară mult prea grea,
Și nu crezi c-o să doară - ce pot face ?

La marginea durerii, -n labirint,
Eu îți prefac tăcerea în lumină .
Te sorb mortal din cupa de absint,
Dar oricât beau, rămâne cupa plină

Și cred că obosit, din viața ta,
Mereu tot alungat, pândind la ușă,
Te-oi mai iubi în somn, cânde te-oi visa...

...Vei deveni în mâna altora, păpușă ...

ÎN CRISTAL

Aș turna în vechi cristale
Toate faptele de-o vară,
Toate gândurile Tale,
Ca așa să le păstrez,
Căci mi-e teamă iar de ziua
Când am să le-arunc în urmă,
Lepădându-mă de ele
Ca de umbra unui crez...

Zorile mă prind fanatic
Lucrător, fără odihnă,
Plămădind din crude seve
Pentru mine - un cristal;
Meșterind mereu la forma
Trecătoarelor poeme,
Căutând să torn esența
Într-un spațiu ideal,

Desfășor a mea gândire
Ca să las în libertate
Frumusețea efemeră
Pentru-o clipă de-adevăr
Și să-ngrop în simfonia
De săruturi, ce-s departe,
Amintirea sau uitarea
Mângâierilor prin păr...

POM

Cresc la mine-n pom
După-amiezi pierdute
Spânzurate-n somn
Ore netrecute

Veșnice erori
Pendulând în vreme
Ruguri pentru flori
Moarte prin poeme

Aripi spre înalt
Frânte c-o silabă
Doruri de bazalt
Îngropate-n iarbă

Curcubeu întins
Peste pacea clipei
Legănând un vis
Ce se dă risipei

Rădăcini de cer
Catifea albastră
Ramuri de mister
Ce rîd la fereastră

NOAPTE DE IARNĂ

Iar s-au pudrat copacii cu pulberi argintii,
Căzute peste noapte din cerul de zăpadă;
Par fulgii mari, colaje de albe simfonii
Și îngeri sacri, totuși, continuă să cadă .

Au adormit sub pături - păduri de celofan
Cu somn adânc, ce trece în visele pierdute
Spre altă depărtare, ascunsă în alt an,
Din care, stins, mai cheamă ecouri dispărute...

E oblică ninsoarea ...Și ninge mov din cer,
Pe fruntea mea, pe pleoape, pe buze și pe față;
Închid încet fereastra și-aștept să cadă ger,
Să scârțâie zăpada, când flori pe sticlă-ngheață...

...Și-ascult tăcerea nopții, dar ce să se audă ?
Doar lacrima uitării, ce cade caldă, udă
Și nu reverberează : zăpada o înghite -
...În plânsul meu sunt, încă, și lacrimi și cuvinte...

ROCHIE DE IARBĂ

Lasă-mă să-ți gândesc despletitele ape
În somnul frunzelor ucise pe alee,
Bătut de ploile născute peste noapte;
Tu-ncearcă zborul de a fi femeie!

Aruncă-ți voalul trist din ochi, spre înserare
Și-n pleoape nu luminii fă-i culcuș,
Ci zbuciumului meu, care mă doare
Și anilor, de lângă tine duși,

Îmbracă-te în rochie de iarbă,
Ascunsă de privirile nevinovate :
A pruncului - pe care nu-l vei naște,
A mea - care credea că te cunoaște
A lumii - ce ne-nchide-ntr-o silabă;

Mireasă-mi fii, în rochie de iarbă...

SEARĂ DE DRAGOSTE, RATATĂ

Îți mai amintești de seara, când scriind poezie
Nu-ți ieșea al patrulea vers ?
Când te-ai săturat de atâta șters,
Am mâncat, pe-ntuneric, în bucătărie...

Eram porniți să facem lucruri mărețe,
Chiar dacă discutam despre lucruri banale,
Cum ar fi iubirea și problemele sociale
Sau metode pentru cultivarea merelor pădurețe...

Prin ferestre bătea luna . Și tu insistai să rămân
Și să te iubesc, - sau măcar să încerc! ...
...Am plecat întristat, când am văzut cum un melc,
Îți lăsa, coborând, o dără argintie, pe sân ...

SĂ NU MĂ MOMEȘTI

Nu mi-au plăcut niciodată
Trupurile fără viață ale frunzelor
Requiem într-o gamă minoră
Reușind mai mereu să mă umple
De regretele
Neîmplinirilor...
...Chiar reușeau...

Alungă-mi tristețea
Cu căldura sânului tău
Obosit de atâta
Așteptare
Până la mine
Zadarnică...

Sunt aici :
Trebuie doar să întinzi mâna
Să mă momești în patul
Dragostei
Niciodată la fel
Dar perpetuu
Umplut cu mugurii
Sentimentelor
Care rodesc
Uimindu-ne
De fiecare dată
ALTFEL

MĂ VEI LĂSA UITĂRII

Mă vei lăsa uitării atunci când ai să pleci,
Mă vei găsi în tine, chiar refuzat de tine .
Pe fiecare filă de calendar, când treci,
Rămâne-vor însemne cu urma mea, cu mine .

Voi amintiri! ... Ce greu e să le pierzi,
Când ele-ți bat în poartă, forțate și confuze
Și-ți dau răceala iernii - din verile prea verzi,
Cu amănunt de lacrimi, stigmatizat pe buze...

Voit sau nu, ai obținut ce vrei -
La care eu, voit sau nu, voi plânge -...
Va fi un plâns adânc, fără dureri :
Eu o să plec, dar oare ce vei strânge ?

Dea Domnul să-ți învăluie în mov
Dorința ta de fugă, spre departe...
Uita-vei întâmplarea ucisă în alcov,
Voi fi un fel de parte - și vei rămâne parte...

...Dar un întreg din părți care-au murit
' Nainte să se nască - e doar himeră pală.

Încă mi-e dor de tine, dar e un dor sfârșit :
Doresc să ai la nuntă, -n buchetul tău o cală...

TUNEL

UN TUNEL-
ZÂMBETUL TĂU - LA CAPĂTUL OPUS
CHEMÂNDU-MĂ
ȘI EU
DOAR O SEVĂ DE TOAMNĂ - RĂZBOIND VIAȚA
RĂTĂCITĂ-N NERVURI
ÎMBRĂȚIȘÂNDU-ȚI
IMAGINEA PALIDĂ
PĂSTRATĂ ÎN PEREȚII
ÎNNEGRIȚI -
FOTOGRAFIE - POSTER

DE ALTFEL, TRUDA CONTINUĂ :
MOZAICUL PE CARE MĂ CHINUI
SĂ-L RECOMPUN
ZILNIC
DIN MEMORIE ...

NEMURIRE

Să-ți simt căldura sânilor pe piept,
Ca adierea vântului de vară,
Să-ți regăsesc sublimul, când aștept
Înfiorat ca și întâia oară,

Să-ți lași veștmintele la margini de divan,
Să cazi, șoptind, în cercul ce te strânge,
Când calendarul ultimului an,
Tăcute file, pe pereți își plânge ...

Să nu condamni sărutul care vrea
Să-ți fure clipa de efemeridă -
Când despărțirea visului e grea
Și te pândește, tainic , din firidă, -

Să pot să cred că șoapta de amor,
Ce ți-o șoptesc, târziu, lângă ureche,
Înseamnă, totuși, dor născut din dor,
Nu doar idee într-o formă veche ...

Atâta îndoială între pași! -,
Balet de alb în camera obscură -
Că-n searbădul ferestrei, poți să lași
Arsură de arsură, redevenind arsură ...

...Dar va fi semnul care-ți dă de știre
Că pot fi forma ta - de nemurire ...

SĂ NU ÎȚI RĂMÂNĂ RUJUL

Să nu-ți rămână rujul imagine-n oglinzi! –
Ești mult prea rece-n suflet - și El te va seduce ...
E pasăre prea-naltă ce vrei de-acum să prinzi;
Vezi! - ține seama bine, că ești la o răscruce!

Să nu-ți rămână părul în fluturări firești,
Mai bine stinge-i vraja și prinde-l c-o năframă!
Voi mai veni să-ți picur cinci lacrimi, la ferești, -
...Să nu te sperii însă, acceptă-le, n-ai teamă!...

Să nu-ți rămână sânul dorit de palma mea :
Ascunde-l de privirea-mi din minte, ce păstrează
Căldura formei nude, atunci când vei pleca,
Închină-te-n Lumina Iubirii, ce e frază ...

Să nu-ți rămână lacrimi - nu-ți mai rămân, o știu!-,
Să-ți umple-n râuri plânsul ce va porni să cadă ...
...Dar nu-ți rămână rujul - imaginar sau viu –
Lucirea din oglindă îl umple de zăpadă ...

S-a stins ce-a fost, cândva, în februar .
Mai strigă amintirea-ți ... Dar tot mai rar, mai rar...

ILUZIA – UN VIS TRĂIT FRUMOS!

E-atâta de albastră și moale catifeaua
Pe care stai întinsă și-ți bei, tihnit, cafeaua
Și-atâta e de galben înspre amurguri, cerul -
Și-atât de mult mi-e sete să-ți sorb din nou misterul,

Din care, părți-deliciu, -ți fura-voi mai încolo,
Când peste umbre stinse, ecoul unui solo,
Va limpezi furtuna iscată pe sofale ...
...Vei fi băut cafeaua ...și fără pijamale,

Voi mângâia căpșuna din sfârcul cel obraznic
Și voi fi cel mai tandru, la bivalentul praznic
Al dragostei de seară -(ce noaptea-o va preface!)...
-Hai, vino lângă mine, nu mă lăsa în pace

Și mușcă-mă de umăr - să lași peceteți eterne -
Când înspre zori, un zâmbet de împliniri s-o cerne...

...Dar visul mă trezește : tu stai pe catifele
Și eu stau prea departe...Și încă bem cafele...

FATA DE APĂ

Amăgitoare apă
De dincolo de gânduri
O fată se dezbracă
Și intră-n ea, firesc
Se mișcă-n maluri sălcii
Și-n frunze - mor adâncuri...
...E-o patimă în care
Lumina ți-o găsesc .

Se-mbracă-n valuri, fata!
Și undele o fură
Ducând-o mai departe,
Spre zările ce-nchid
Unduitorul, trupu-i,
Ce ne-nceput e încă;
Chiar fata e de apă
În faldul insipid...

AH, CE DE BRUMĂ ...

Ah, ce de brumă în păr mi se așează
Cu fiecare zi ce-o scad, trecând -
Prin fiecare clipă ce visează...
... Dar fiecare pierde, rând pe rând...

Ah, ce de toamnă bate , gălbenită...
...De la ferestre se aude zvon -
Ești undeva, departe, liniștită
Și torci singurătatea, monoton ?

Îmbătrânim în alte sfere-nchise,
Brumați de ani la tâmpile ce ard :
Uităm și amintirile promise...

...În calendar - doar zile care cad...

DIMINEAȚĂ

Dorm fântânile secate
Sub dantele de brocart
În trei sfeșnice mai ard
Amintiri imaculate

Se trezesc, căscând, pe masă
Diminețile în ii
Cu privirile sașii
Îndreptate spre mirese

Caldă dimineață nouă!
Mă grăbesc spre câmpul ud
Unde pot să mă ascund
În pădurile de rouă

DE 1 MARTIE

Mi-e muza depărtată și-mi pare mai străină
Și-n prag de primăvară nu mi s-abate-n gând;
Plecat-a în tăcere, fără să-mi știu vreo vină,
Afară de aceea că o doream, arzând...

Și ea e prea departe și rătăcește-aiurea,
A-nchis și coridorul prin care o strigam -
Și iar mi-e dor de-un zâmbet, de păru-i ca pădurea,
Cum mi-este dor, acuma, de tot ce nu mai am...

Întoarce-te la mine, frumoaso - și-mi fii zână!
Nu vezi, nu simți în tine, chiar nu știi că mi-e dor ?
Hai, vino la fereastră și-un cântec îmi îngână,
Să uit singurătatea...

...Mai am un marțișor...

CEASURI DE VEGHE

Din flanc închis în sine, de dincolo de clipă,
Zvâcnește întrebarea - la care n-am răspuns;
Alambicate gânduri îmi vor răni aripa-
Eu voi cădea prin ceruri, de-a pururea, mai sus ...

Nu voi găsi eroarea, căci fără de prihană,
Se-depărtează timpul ne-ntoarcerii-napoi -
Azi sângereă iar rana rănită printr-o rană
Și nu voi ști nimica din ce va fi apoi ...

Te uiți , întrebătoare - dar gândul ți-e departe;
Pe umedele gene văd lacrimi ce se-nchid .
Îți deslușesc tăcerea, citind ca într-o carte
Sfielnică derută ce se destramă-n vid...

Tu mă privești - și teamă de timp se face iară,
Un mesager al vrerii, o, vrei să îl primești ? -
În ceasul tău de veghe -, când lumile de ceară
Trimit spirala nopții, să-ți bată la ferești ...

ZBOR FRÂNT

înfloream și
l-am rugat să-mi modeleze zborul
după urmele de sărut
împietrite
pe buzele Lui

a răs
și cu o mișcare scurtă
mi-a răpit curcubeul
din care
cu un veac mai devreme
îmi croisem
aripile
îngropându-mă apoi
în amintirea-i
cu gust de iarbă

AMINTIRE DE TIMP

De la un timp te adun tot mai greu
Din prea-abstractele metafore ale sângelui Tău dulce și bun
Să te fac o corolă solară a sufletului meu
Ca și cum amintirea TA ar fi numai o floare de cactus
Ce nu mai vrea să înflorească

Din păduri de gând, din zbor de fluturi - te zugrăvesc
În culorile Iubirii, plecată departe, spre altă toamnă
Refac portretul - creez și mă opresc -
Când chipul Tău, nou, o altă tăcere înseamnă

La sevele scurse în palmele mele, mângâindu-te
Am uitat să mă-nchin, cu rugă fierbinte
Atâta estompare în mișcările trupului Tău regăseam
Doar privirile rămâneau imagini netraduse-n cuvinte

Aspir, încă, în somn, mirosul de fân abia cosit
Al pielii Tale - imaginând o lume, care-ar fi
Din sânii Tăi, la flori, de-aș fi făcut petale

...Timpul se-ntoarce-n spirală, ca pruncul în pântec
Căutându-și alt zbor - prea departe, prea departe...
Mai sună albastrul pierdut în păgânul descântec
Ascultat prea demult, dispărut prea ușor, fără poate...

ZBOR DE PESCĂRUȘ

Talazuri frânte în culoare
Imensul cerului îl fură
Redându-mi clipa de candoare
Printr-un sărut sărat, pe gură

Și țipete de păsări stranii
Aduce-apusul când se zbate
Lăsând pe plaja goală- anii
Prin zile prinse-n nestemate

În scoici vor adormi, tăcute
Imagini de Iubire clară
Ce, iar, cândva , vor fi născute
Într-un alt an , în altă vară

MUTAȚII SONORE

E fildeșul motivul de contrast
Între dorință și realizare –
Pe sânul Tău, sărutul meu nu-i cast
Și va rămâne-n sunetul ce doare .

Două doimi, cu pauză, compun
Un spațiu temporal, iar mai departe,
Spre coda, trei pătrimi, plângând, aduni
În terța spartă, lunecând spre moarte .

Se-nchide în arpegiul colorat
O altă zare, cu deschideri large,
Să ne preschimbe modul nuanțat
În albe lacrimi, ce căzând, s-or sparge ...

...Adie-ți mâinile pe clape de pian -
Te-oi asculta cumva - chiar în absență -
Sărutul de-o secundă va fi an
Și-ți va reda întreaga chintesență...

Să nu te superi : melodia mea
Vei asculta-o, poate, și vei plânge –
Sau vei zâmbi, atunci când va cerca
Să treacă dorul meu la tine-n sânge...

NU MĂ ÎNCHIDE ÎN CLIPA SĂRUTULUI FUGAR

Nu mă închide-n clipa sărutului fugar,
Pe trepte adumbrite, în colț de holuri vaste,
Mai dă-mi o mângâiere - dar nu din cele caste,
Ci scâncetul plăcerii, ce-n trup devine jar;

Nu mă lăsa prea singur - e timpul încă vis,
Și dorul din adâncuri mereu spre tine țipă –
Ți-aș ține-n palmă sânul, cu zbucium de aripă,
Ce caută căldura, în așteptare prins...

Nu mă închide-n clipa sărutului fugar :
Împarte-mă la tine prin primul număr par...

DE TOAMNĂ

Trupul tău
Ca un semn de carte
Rămas la jumătatea capitolului
Despre Iubirea pe care ți-am purtat-o
Atâta timp
Mă recheamă din nou către el
Deși nici această toamnă-
Lunatic de blândă -
Nu te va împodobi cu frunzele ei
Ca pe singura mireasă
Pe care aş fi voit-o aproape,
Aproape plângând...

Plângând
Asemeni toamnelor rătăcite în
Noianul de amintiri suprapuse peste
Empatia inimii de mucava
Din păpuşa
Nebună
De dor
Pentru Tine
Furişat plecată
Rămasă, de-atunci
Doar în gând...

DINCOLO

Treci dincolo de porțile orașului
Urmărind păsările care pleacă
Și secate
Corzile sufletului
Neunse de soarele Ei
Plâng, galben, pe frunze

Mereu, nemișcarea umedă -
Elixir al tăcerii de toamnă -
Dacă îți cade în palmă
Te întorci mai bătrân...

La marginea orașului
Trist,
Un orb cântă la vioară ...

...Și mereu trupul Tău
Ca un semn
De carte
Necitită pâna la sfârșit...

IUBEȘTE-MĂ!

Iubește-mă la colțul ușii, iubește-mă pe catifele,
În pod, în pivniță, pe scară sau pe covorul de Buhara,
Iubește-mă la ghețarie, sau loco, sau în toată țara,
Prin avion, în tren, în porturi- poate că uit de cele rele ...

Iubește-mă de gura lumii, pe șesuri line sau pe stâncă,
Sau pe nisip, sub raza lunii, când pescărușii țipă jalnic,
Iubește-mă cât poți de tare, să vadă orbii, sau mai tainic,
Iubește-mă râzând isteric sau dă-mi iubirea Ta, adâncă,

Dar nu-ndrăzni nici o clipită să mă iubești printr-o minciună,
Căci n-are trup atunci iubirea și-ți ia prea mult să o pricepi;
Mai bine leagă-te de îngerii - frumoși și chipeși și imberbi, -
Sau altfel spus : iubește Taina, sub clopotele care sună,

Dar nu-nșela ce-aștept de-un secol : iubește-mă! - sunt portocală
Și-aștept să mă desfereci toată, înspre victoria finală...

VAS DE LUT

Neștiut gândul
Boare de pace peste tăceri
Undeva lumini îndepărtate
Străine
Și stranii în nemișcarea lor rece
Apoi, material,
Drumul cu colbul ars
De aripile incandescente ale îngerilor
Ce și-au lăsat zborul pe pământ

Doamne, mi-am spus,
A trecut prea mult de când
M-am închis în trupul meu
Și înfiorat m-am înstrăinat de mine...

EA

Mă azvârle-n sori de foc
Și apoi din nou mă cheamă -
Patima- îi stă în noroc,
Mângâierea - i stă în rană,

Adevărul, într-un semn -
Motivând sclipirea lunii;
Opt femei cu sâni de lemn
Cheamă spaimetele furtunii ...

Reunind idei în clipe,
Mintea pâlpare, nestins;
Peste noi, sub calde-aripe,
Universul stă deschis -

Curcubeul ne stropește
Cu culori de diamant ...
...Simt că-ncep ce se sfârșește,
Dar mai cred că pot să ard...

EIKON

Se așeza pe scaun
Și îmi arăta cum se sugrumă
O tăcere pe față
Și una pe dos...
...Și zicea :
Bate-vei în ușă
Și dacă nu deschide
Pleacă la ușa următoare
Fără să te mai întorci...
...Zicea :
Am pătruns ieri în visul lor
Și l-am spulberat
De parcă n-ar fi fost și visul meu
Cândva...
...Și zicea :
Fiule, rod al creierului meu
Alerga-vei spre bătrânul orb
Ce vedea principii călcate în picioare
Și noi, nebunii,
Râdeam de el, neîtelegând,
Îmbrățișându-l-vei ...
...Zicea iar :
Am vrut, cândva,
Să-mi spânzur inima
De acea eikon mișcătoare ca valul
Care este Iubirea...
...Și apoi nu-mi mai spunea nimic
Ore în șir...
...Se ridica
Și pleca pentru încă un veac...

PORTRET

Ca o agonie
Pe care o retrăiam prin absență
În trupu-mi
Sculptând erorile
Din nou și din nou
Fără-ncetare

Era chipul Tău
Estompat
Mozaic într-o lumină curbată
După ecuația Iubirii -
Ce schimba
Nesfârșit
O lumină
Într-o altă lumină
Mai mare

AM FOST ATÂT DE GOI ...

Am fost atât de goi, atât de goi,
Când ne-am iubit, în taină, pe dantele -
Și aiuriți, și fericiți!..., - noi doi,
Uitam de toate lucrurile rele ...

Ne-am dezbrăcat de haine, cu sfială,
De parcă-un ritual oficial -
Eu portocal și tu o portocală,
Iubind lumina stelelor, din geam!...

Ne-am tăvălit, cu trupuri încleștate,
În sfântul și cumintele blestem;
...Nu ne păsa că-n ușă, stins, mai bate
Un înger trist, cu aripe de lemn...

... Am fost atât de goi, atât de goi,
Când ne-am iubit, în taină, pe dantele -
Și aiuriți, și fericiți! ..., - noi doi,
Uitam de toate lucrurile rele ...

CONCERT

...Pe-atunci cântam SUITA GLACIALĂ -
Amurgul îmi ducea pe strune - mâna,
Și nu era chiar nimenea în sală,
Dar eu cântam, la fel ca-ntotdeauna,

Deși din ochii mei, strălucitoare,
Cădeau pe corzi, amare-n plânsul lor,
Cinci frunze moarte-n galben de culoare -
Și eu le sfârtecam, plângând de dor ...

Vârtej de flori, petale de poeme
Ningeau de sus, din falduri de cortini-
Și-n largi buchete, albe crizanteme,
Își căutau în mine - ascunse rădăcini ...

...Și-n jur era atâta-atâta jale;
Mureau în mine sentimente, greu .
Mi se dădeau verdicte sociale,
Tu nu veneai, dar eu cântam mereu

Și eu cântam la fel ca altădată-
Și nu era la fel, dar nu-mi păsa!...
Eram solist, c-o partitură plată ...
...Și fără Tine - încă-un an murea...

...Afară se scurgea, mai nemilos, prin membre
Un plumb de plânset . Și era septembrie...

PUNCT FINAL

Ce umedă tristețe te-apasă fără leac,
Privindu-te-n oglinda, străină fără mine ?
Îți curge în artere un secol mai sărac
Cu umbra care pleacă, când altă umbră vine ...

Ce lașitate, moale, te-mpinge să te-arunci
Din culmile ecvestre, în hăul renunțării,
Când doar un gest de pace te-ar face să ajungi
În salbele albastre din zodia visării ?

Ce lacrimă de piatră îți curge pe obraz,
Pietrificând sub sânu-ți, chiar inima haină ?
Renunți ușor la mâine, în dauna lui azi,
Te pierzi în întuneric - sperând să ai lumină ...

... Ești rană vindecată, care de-acum nu doare :
Sub chipul amintirii - e-o candelă . Și-o floare ...

OASPETE DE SEARĂ

Gândul Tău, nedezmîntit de bun,
Îl voi face oaspete de seară,
Și-am să-l leg de patul meu c-o sfoară
Și-am să-l poleiesc cu alaun .

El sub pernă se va furișa
Ca să-mi intre-n somn, pe negândite;
Cinci imagini, pilde de ispite,
În tăcere, îmi va arăta .

Fulgi de puf vor dăntui, feeric
Și se vor culca în palma lui;
Îi voi pune-o căciuliță șui
Și ne vom striga, pe întuneric,

Adormind târziu, zâmbind în vis,
Dezlegați de-opreliști mincinoase,
Când pe fire lungi și dureroase
Se coboară zorii, din cais...

...Și abia atunci, ca pe-o comoară,
Am să îl ascund, privindu-l trist,
Sub candela luminând pe Christ -
Gândul Tău, un oaspete de seară ...

DOR DE MARE

(În urma Ta, -n nisip,
Rămâne șirul pașilor...)

Mustind a toamnă, vara caldă trece.
Cocorii cată iar spre înălțime,
Simțind sub aripi frigul iernii, rece;
Un vals chopinian așez pe știme...

Nisipul, răscolit de valul verde,
Îl voi lăsa la pescăruși, să-l scurme .
...Preaplinul luminos, treptat se pierde -
Noi nu lăsăm în urma noastră urme...

Păstrez sărutul Tău cu gust de sare
În ascunzișul gândului de taină .
Pe unde rătăcești ? Ți-e dor de mare ?
...De mâine vara-și pune altă haină

Și din povestea noastră de iubire
Va mai rămâne scoica - . Amintire ...

